

ผลการจัดกิจกรรมแนะแนวสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนบ้านหวายโดยใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ
ร่วมกับการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการ
ให้การปรึกษากลุ่มแบบเอกัตบุคคล
EFFECTS OF THE APPLICATION OF INTEGRATED LEARNING AND
INDIVIDUALIZED GROUP COUNSELING IN GUIDANCE ACTIVITY
OF MATTHAYOMSUEKSA 3 STUDENTS IN BAN WAI SCHOOL

¹พรลภัส เมฆไชยภักดิ์, ²เจริญวิษณุ สมพงษ์ธรรม และ ³จรูญ คุณมี

¹Pronlapus Mekchaiphak, ²Charoenwit Sompongdam and ³Charoon Koonmee

มหาวิทยาลัยราชธานี, ประเทศไทย

Ratchathani University, Thailand.

¹Pronlapus1214@gmail.com

Received May 20, 2021; Revised July 12, 2021; Accepted August 25, 2021

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีเป้าหมายเพื่อเปรียบเทียบผลการจัดกิจกรรมแนะแนวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหวาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ยโสธร เขต 2 โดยใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการร่วมกับการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการให้การปรึกษากลุ่มแบบเอกัตบุคคล ที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการเลือกแผนการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลัง การทดลอง โดยดำเนินการทั้งหมด จำนวน 8 ครั้ง เป็นเวลา 8 สัปดาห์ ครั้งละ 50-60 นาที โดยกลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหวาย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 21 คน คัดเลือกผู้ที่มีคะแนนความวิตกกังวลในลำดับเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่

¹ นักศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชธานี

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชธานี

³ รองศาสตราจารย์ ดร., หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชธานี

75 ขึ้นไป แล้วคัดเลือกจากผู้ที่มีความสนใจในการเข้าร่วมกลุ่มได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 7 คน การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) โดยใช้รูปแบบการทดลองก่อนและหลังการทดลอง (pretest-posttest one group design) โดยใช้โปรแกรมกิจกรรมแนะแนว การให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการให้การปรึกษากลุ่มแบบเอกัตบุคคลที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการเลือกแผนการเรียนและใช้แบบประเมินความวิตกกังวล ในการเลือกแผนการเรียนสายสามัญ ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยปรับปรุงจาก แบบวัดความวิตกกังวลของ สปิธเบอร์เกอร์ ชื่อ The State-Trait Anxiety Inventory (STAI Form) จำนวน 20 ข้อ โดยมีข้อความที่แสดงถึงความวิตกกังวลในทางบวก 7 ข้อ และข้อความที่แสดงถึงความวิตกกังวลในทางลบ 13 ข้อ ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีแบบเอกัตบุคคล เพื่อลดความวิตกกังวลในการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหวาย ก่อนการทดลองมีระดับความวิตกกังวลค่อนข้างมาก และหลังการทดลองไม่มีความวิตกกังวลหรือมีระดับความวิตกกังวลเล็กน้อย โดยจะเห็นได้ว่าหลังจากการใช้แผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการร่วมกับการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการให้การปรึกษากลุ่มแบบเอกัตบุคคลกลุ่มตัวอย่างมีความวิตกกังวลต่ำกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : แผนการเรียนสายสามัญ; ความวิตกกังวล; การให้การปรึกษา

Abstract

This research aimed to compare the effects of before and after the guidance activity of Matthayomsueksa 3 students in Ban Wai School, Yasothorn Primary Education Service Area 2. This research employed integrated learning and individualized group counseling theory that affected the level of anxiety of students towards the selection of Matthayomsueksa 4 general education enrollments. There were 8 sessions with the duration of 8 weeks with 50-60 minutes per activity. The sample was the group of 21 Matthayomsueksa 3 students studying in the first semester of 2020 academic year at Ban Wai School. The selection focused on those who had anxiety at the level of 75 percent and above with the number of 7 volunteers. This research was Quasi Experimental Research which included pre-test and post-test one group design. The guidance activity including the individualized group counseling was modified by researcher based on the State-Trait Anxiety Inventory (STAI Form) of Spielberger specifically in general education programs selection. There were 20 questions in total including 7 on

positive anxiety and the other 13 for negative anxiety. Findings of this research were as follows. The students participated individualized group counseling for minimizing anxiety in educational programs selection of Matthayomsuksa 3 students in Ban Wai School. Before the experiment, the students had a rather high level of anxiety whereas they had no anxiety or lower level of anxiety after the experiment. As observable, the participants who attended integrated learning and individualized group counseling had lower anxiety than before the experiment with statistical significance at the level of 0.5.

Keywords : General Education Program, Anxiety, Counseling

บทนำ

สภาวะการณ์การเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศที่มีผลกระทบต่อการจัดการศึกษาของประเทศ ซึ่งให้เห็นว่าประเทศไทยยังต้องเผชิญกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21 ที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว ซับซ้อนและคาดการณ์ได้ยาก ในขณะที่ผลการจัดการศึกษาของประเทศในทุกระดับยังคงมีปัญหา ทั้งในด้านคุณภาพของคนไทยที่ผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาระดับต่างๆ ที่ยังมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาคุณลักษณะ และทักษะอยู่ในระดับที่ยังไม่น่าพึงพอใจ และกำลังแรงงานของประเทศที่มีสมรรถนะไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงานและระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560:75)

ปัจจุบันของประเทศไทย การผลิตและพัฒนากำลังคนในภาคการศึกษายังคงเป็นไปตามศักยภาพและความพร้อมของแต่ละสถาบันการศึกษาประกอบกับค่านิยมของผู้เรียนที่ยังคงมุ่งเรียนสายสามัญมากกว่าสายอาชีพและให้ความสำคัญกับปริญญาบัตรมากกว่าความรู้และสมรรถนะในการทำงานหลังสำเร็จการศึกษา ส่งผลให้สถาบันการศึกษาต่างๆ เน้นการผลิตบัณฑิตด้านสังคมศาสตร์ซึ่งดำเนินการได้ง่ายกว่าด้านอื่น และมุ่งเน้นปริมาณมากกว่าคุณภาพผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่ยังขาดทักษะที่สำคัญและจำเป็น เช่น ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ และขาดสมรรถนะในการทำงานตามอาชีพ ส่งผลให้ไม่สามารถพัฒนาศักยภาพตนเอง ก่อให้เกิดปัญหาการว่างงาน การทำงานในระดับต่ำกว่าวุฒิการศึกษา และการขาดแคลนกำลังคนระดับกลางที่เป็นความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญของการพัฒนาประเทศ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560 :100)

การส่งเสริมผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 มีจุดมุ่งหมายพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้าน

ร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข มีความรู้ และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษา การประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งให้ผู้เรียน เกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาตนเอง และสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสารการทำงานการแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์ถูกต้องเหมาะสมและมีคุณภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551:6-7)

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพ พัฒนาอย่างรอบด้านเพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา สามารถจัดการตนเองได้และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้ใช้องค์ความรู้ ทักษะและเจตคติจากการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ และประสบการณ์ของผู้เรียนมาปฏิบัติกิจกรรมเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ ซึ่งจะส่งผลในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ได้แก่ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ เกิดทักษะการทำงาน และอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขในฐานะเป็นพลเมืองไทย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553: 9-10)

การศึกษาต่อของนักเรียนในสังคมปัจจุบันนั้นมีการดำเนินชีวิตที่ยึดติดกับกระแสความนิยมของสังคมในหลายๆเรื่อง รวมทั้งการตัดสินใจในการเลือกแผนการเรียน โดยไม่คำนึงถึงความสามารถ ความถนัดและความชอบที่แท้จริง การศึกษาข้อมูลรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับแผนการเรียน ทั้งเนื้อหาสาระการเรียนรู้ จุดเด่น จุดด้อย ตลอดจนการเตรียมความพร้อมในการศึกษาในสายวิชานั้น ซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาขึ้นมาภายหลัง เมื่อนักเรียนเลือกสายการเรียนที่ไม่สอดคล้องกับความสามารถของตนเอง ทั้งไม่สามารถศึกษาได้จนจบหลักสูตรหรือไม่สามารถนำประสบการณ์การเรียนรู้มาประกอบอาชีพ อันจะนำไปสู่ความล้มเหลวในการศึกษา (อรุณี คงเกษม, 2557: 4) จึงส่งผลให้ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้สอนรายวิชาแนะแนวระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหวาย เห็นถึงความสำคัญในการวางแผนด้านการเรียนที่ดีและมีประโยชน์ต่อผู้เรียนจึงได้มีการสำรวจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความวิตกกังวลหรือขาดแนวทางในการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของตนเองเพื่อให้นักเรียนรู้จักและเข้าใจในตนเองมากขึ้นและมีแนวทางในการเลือกแผนการเรียนที่เหมาะสมกับความถนัดหรือความสนใจของนักเรียน ตลอดจนลดความวิตกกังวลและสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนในอนาคต

จากสภาพปัญหาดังกล่าว จึงได้มีการจัดกิจกรรมที่เป็นลักษณะของงานแนะแนวเพื่อพัฒนาผู้เรียนซึ่งเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ซึ่งผู้ศึกษาวิจัยได้ใช้กระบวนการให้การปรึกษาแบบกลุ่ม เพื่อใช้แก้ไขปัญหาความวิตกกังวลในการเลือกศึกษาต่อ พร้อมทั้งช่วยเสริมสร้างให้นักเรียนได้เรียนรู้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองและแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดและประสบการณ์ซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะการคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อลดปัญหาของพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของ เนื่องจากการเลือกแผนการเรียนมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพราะเป็นการวางแผนการเริ่มต้นสู่อาชีพในอนาคตให้ตรงตามเป้าหมายของแต่ละคน จึงมีการจัดทำโปรแกรมกิจกรรมแนะแนว การให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการให้การปรึกษากลุ่มแบบเอกัตบุคคลที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้มีแนวทางในการเลือกแผนการเรียนสายสามัญ ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความประสงค์ให้นักเรียนมีทักษะในการจัดการกับความวิตกกังวลของตนเองและสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อนักเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมแนะแนวสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน บ้านหวายโดยใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการร่วมกับการให้การปรึกษากลุ่ม ตามทฤษฎีการให้การปรึกษากลุ่มแบบเอกัตบุคคล
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการจัดกิจกรรมแนะแนวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหวาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ยโสธร เขต 2 โดยใช้ชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการร่วมกับการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการให้การปรึกษากลุ่มแบบเอกัตบุคคล ที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการเลือกแผนการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการทดลอง

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษา ผลการจัดกิจกรรมแนะแนวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหวาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ยโสธร เขต 2 โดยใช้ชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการร่วมกับการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการให้การปรึกษากลุ่มแบบเอกัตบุคคลที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการเลือกแผนการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยมีรายละเอียดวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหวายสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 21 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหวาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 ซึ่งได้จากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยคัดเลือกผู้ที่มีคะแนนความวิตกกังวลในลำดับเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 75 ขึ้นไป แล้วคัดเลือกจากผู้ที่มีความสนใจในการเข้าร่วมกลุ่มได้กลุ่มตัวอย่าง รวมทั้งสิ้น จำนวน 7 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

2.1 โปรแกรมกิจกรรมแนะแนว การให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการให้การปรึกษากลุ่มแบบเอกัตบุคคลที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการเลือกแผนการเรียน คือ แผนการสอนกิจกรรมแนะแนวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนบ้านหวาย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ กิจกรรมแนะแนวเพื่อให้นักเรียนสามารถเลือกแผนการเรียนต่อไปได้โดยปราศจากความวิตกกังวล จำนวน 8 ครั้ง แต่ละครั้งใช้เวลา ประมาณ 50 นาที สัปดาห์ละ 1 ครั้งเป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ติดต่อกัน

2.2 แบบประเมินความวิตกกังวลในการเลือกแผนการเรียนสายสามัญ ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยปรับปรุงจากแบบวัดความวิตกกังวลของสปิลเบอร์เกอร์ (Spielberger, 1983) ชื่อ The State-Trait Anxiety Inventory (STAI Form) ได้รับการแปลเป็นภาษาไทยโดย นิติยา คชภักดี, สายฤดี วรกิจโกศาธรและมาลี นิสัยสุข (2535:43) ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับปรุงและเพิ่มเติมเนื้อหาให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง โดยมีคำตอบ ให้เลือก 4 ระดับ ได้แก่ ไม่มีเลย มีเล็กน้อย ค่อนข้างมาก มากที่สุด รวมทั้งหมดจำนวน 20 ข้อ

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 การหาคุณภาพของเครื่องมือแบบประเมินความวิตกกังวลในการเลือกแผนการเรียน สายสามัญ และโปรแกรมกิจกรรมแนะแนว การให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการให้การปรึกษากลุ่มแบบเอกัตบุคคลที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการเลือกแผนการเรียน โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545:105)

3.2 วิเคราะห์หาความแตกต่างของคะแนนแบบประเมินความวิตกกังวลในการเลือกแผน การเรียนสายสามัญ ระหว่างก่อนและหลังการทดลองโดยโปรแกรมกิจกรรมแนะแนว การให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการให้การปรึกษากลุ่มแบบเอกัตบุคคลที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการเลือกแผนการเรียน โดยใช้ การทดสอบของ วิลคอกซัน ชายน์ แรงค์ (Wilcoxon Sign Rank Test)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดประสบการณ์โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาล ปที่ 3 สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ความวิตกกังวลในการเลือกแผนการเรียนของนักเรียน โดยรวมก่อนการเข้าร่วมอยู่ในระดับมีความวิตกกังวลค่อนข้างมากและหลังการเข้าร่วมโดยรวมอยู่ในระดับไม่มีความวิตกกังวล/เล็กน้อย ผลการจัดกิจกรรมแนะแนวสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหวาย โดยใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการร่วมกับการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการให้การปรึกษากลุ่มแบบเอกัตบุคคล ตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบความวิตกกังวลในการเลือกแผนการเรียนก่อนและหลังการให้การปรึกษากลุ่มแบบเอกัตบุคคลมีผลต่อความวิตกกังวลการเลือกแผนการเรียน

คนที่	คะแนนการทําแบบประเมินความวิตกกังวลในการเลือกแผนการเรียนสายสามัญ		ผลต่างของคะแนน	Z	P	ระดับความวิตกกังวล
	ก่อนการทดลอง (X)	หลังการทดลอง (Y)				
1	62	40	22	-2.371	.018	ไม่มี/เล็กน้อย
2	63	30	33			ไม่มี/เล็กน้อย
3	62	40	22			ไม่มี/เล็กน้อย
4	68	33	35			ไม่มี/เล็กน้อย
5	61	35	26			ไม่มี/เล็กน้อย
6	62	34	28			ไม่มี/เล็กน้อย
7	63	33	30			ไม่มี/เล็กน้อย

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 1 พบว่า จากการเปรียบเทียบระดับความวิตกกังวลในการเลือกแผนการเรียน นักเรียนที่เข้าร่วมการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการให้การปรึกษากลุ่มแบบเอกัตบุคคลที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการเลือกแผนการเรียน มีคะแนนความวิตกกังวลลดลงหลังจากได้รับโปรแกรมการให้การปรึกษากลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

2. เปรียบเทียบความวิตกกังวลในการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เข้าร่วมโปรแกรมการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการให้การปรึกษากลุ่มแบบเอกัตบุคคลที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการเลือกแผนการเรียนมีระดับความวิตกกังวลลดลงหลังการได้รับโปรแกรมการให้การปรึกษากลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 สรุปได้ว่า ผลการจัดกิจกรรมแนะแนวสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหวาย โดยใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการร่วมกับการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการให้การ

ปรึกษากลุ่มแบบเอกัตบุคคล มีผลต่อการลดความวิตกกังวลในการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหวาย ตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบระดับความวิตกกังวลในการเลือกแผนการเรียนสายสามัญก่อนและหลังการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการให้การปรึกษากลุ่มแบบเอกัตบุคคลที่นักเรียนตอบแบบประเมินก่อนและหลังการทดลอง

ความวิตกกังวล	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		Z	P
รวม	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	-2.371	.018
	63.00	2.31	35.00	3.74		

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการให้การปรึกษากลุ่มแบบเอกัตบุคคลที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการเลือกแผนการเรียน ก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ย 63.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.31 ซึ่งมีระดับความวิตกกังวลค่อนข้างมาก และหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ย 35.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.74 ระดับความวิตกกังวลไม่มีหรือมีระดับความวิตกกังวลเล็กน้อย จะเห็นได้ว่ามีคะแนนความวิตกกังวลลดลงหลังจากได้รับโปรแกรมการให้การปรึกษากลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) โดยใช้รูปแบบกลุ่มทดลอง การวัดก่อนและหลังการทดลอง (The One Group Pre-Test-Post Test Design) เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมแนะแนวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหวาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ยโสธร เขต 2 ในการใช้ชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการร่วมกับการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการให้การปรึกษากลุ่มแบบเอกัตบุคคล ที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการเลือกแผนการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการทดลอง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนบ้าน จำนวน 7 โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อเปรียบเทียบผลการจัดกิจกรรมแนะแนวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหวาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ยโสธร เขต 2 โดยใช้ชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการร่วมกับการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการให้การปรึกษากลุ่มแบบเอกัตบุคคล ที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการเลือกแผนการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการทดลอง พบว่า

1. ความวิตกกังวลในการเลือกแผนการเรียนของนักเรียน โดยรวมก่อนการเข้าร่วมอยู่ในระดับ มีความวิตกกังวลค่อนข้างมากและหลังการเข้าร่วมโดยรวมอยู่ในระดับไม่มีความวิตกกังวล/เล็กน้อย ผลการจัดกิจกรรมแนะแนวสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหวาย โดยใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการร่วมกับการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการให้การปรึกษากลุ่มแบบเอ็กต์บุคคลของสมาชิกรายบุคคล สอดคล้องกับสอดคล้องกับงานวิจัยของวรรณิศา พลอดโปรง (2555) ได้ศึกษาเรื่อง“ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒปทุมวัน”มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของกลุ่มทดลองและ 2) เพื่อเปรียบเทียบการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระยะก่อนการทดลองระยะหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยมีกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒปทุมวัน ปีการศึกษา 2555 80 คน โดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่มได้จำนวน 2 กลุ่ม แบ่งเป็นกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม กลุ่มละจำนวน 40 คนจากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 346 คน หรือ 7 ห้องเรียน โดยใช้เครื่องมือ ได้แก่ (1) ชุดกิจกรรมแนะแนวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ (2) แบบวัดการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาพบว่า ภายหลังการทดลองนักเรียนที่ได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวมีการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือก แผนการเรียนสูงขึ้นกว่าระยะก่อนการทดลอง สูงกว่าของกลุ่มควบคุมสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และในระยะหลังการทดลองกับระยะติดตามผลนักเรียนที่ได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวมีการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียนไม่แตกต่างกัน

2. ผลการจัดกิจกรรมแนะแนวสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหวาย โดยใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการร่วมกับการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการให้การปรึกษากลุ่มแบบเอ็กต์บุคคล ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 มีการเปรียบเทียบความวิตกกังวลในการเลือกแผนการเรียน ก่อนการทดลองผู้เข้าร่วมกลุ่มมีระดับความวิตกกังวลค่อนข้างมากพบว่าการเข้าร่วมการจัดกิจกรรมแนะแนวสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหวาย โดยใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการร่วมกับการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการให้การปรึกษากลุ่มแบบเอ็กต์บุคคลมีระดับความวิตกกังวลลดลงหลังการได้รับโปรแกรมการให้การปรึกษากลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งสอดคล้องกับ ระบบของแอดเลอร์เน้นที่การกำหนดตนเอง จิตสำนึกและจิตไร้สำนึก (ที่มีรากฐานมาจากฟรอยด์) ในฐานะที่เป็นศูนย์กลางของบุคลิกภาพ เราไม่ใช่เหยื่อของ

โชคชะตา แต่เป็นมนุษย์ที่สร้างสรรค์ กระตือรือร้น สร้างทางเลือกและสร้างความหมาย ซึ่งการกระทำทุกอย่างของมนุษย์ นั้นมีจุดมุ่งหมายและเป็นการ มุ่งสู่เป้าหมายบางประการ การมุ่งสู่เป้าหมายและการคาดการณ์อนาคตล่วงหน้าของมนุษย์เป็นสิ่งที่สำคัญมากไปกว่าสิ่งใดก็ตามที่ได้เกิดขึ้นกับเราในอดีต พฤติกรรมสามารถเข้าใจได้ เพียงถ้าบุคคลหนึ่งใช้วิธีการแบบองค์รวมและมองที่การกระทำทั้งหมดจากทัศนะของรูปแบบชีวิตของบุคคลที่ได้เลือกไว้ มนุษย์แต่ละคนมีรูปแบบชีวิตหรือบุคลิกภาพเฉพาะตัว ซึ่งเริ่มจากการพัฒนาในวัยเด็กตอนต้นเพื่อการชดเชยและเอาชนะจุดด้อยที่รับรู้บางประการ รูปแบบชีวิตของเราเป็นแบบแผนให้แก่ประสบการณ์ชีวิตของเรา และนำไปสู่การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น รูปแบบชีวิตประกอบด้วยมุมมองของเราเกี่ยวกับตัวของเราเอง ผู้อื่นและโลกและพฤติกรรมเฉพาะตัวที่เราใช้เพื่อมุ่งมันไปสู่เป้าหมายของเรา เนื่องจากวิธีการของแอดเลอร์ให้ความสำคัญกับความรับผิดชอบ การดิ้นรนไปสู่ความเด่น และการแสวงหาคคุณค่าและความหมายของชีวิต ซึ่งโดยพื้นฐานแล้ววิธีการของแอดเลอร์เป็นรูปแบบของการเจริญงอกงาม การดิ้นรนเพื่อความเด่นเป็นสิ่งเข้าใจได้ดีที่สุดในฐานะ “การย้ายจากจุดด้อยที่ถูกรับรู้ไปสู่จุดเด่นที่ถูกรับรู้” การช่วยเหลือบุคคลให้เรียนรู้แนวทางที่ดีกว่าที่จะเผชิญกับความท้าทายของภารกิจในชีวิต ทิศทางการช่วยบุคคลให้เปลี่ยนความเชื่อผิดๆ และให้กำลังใจกับคนที่หมดกำลังใจ (ภมรพรรณ ยุระยาตร์, 2560 : 134)

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

ผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ก่อนที่จะเริ่มการให้การศึกษาทุกครั้ง ต้องศึกษาพื้นฐานของสภาพการเป็นอยู่ ของผู้เข้าร่วมกลุ่มก่อนที่จะเริ่มทำการให้การศึกษา เพราะต้องเข้าใจถึงบริบทของผู้รับการปรึกษา อย่างถ่องแท้เสียก่อนจึงจะทำการให้การศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในการนำโปรแกรมการให้การศึกษากลุ่มตามทฤษฎีการให้การศึกษาแบบเอ็กต์บุคคลที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการเลือกแผนการเรียน ต้องศึกษาสภาพปัญหาของนักเรียน ทำได้โดยหลากหลายวิธี เช่น การจัดกิจกรรมด้านอาชีพที่สนใจในชั้นเรียน การสังเกต การตอบคำถาม การแสดงความคิดเห็น โดยสภาพปัญหาของกลุ่มควรมีความคล้ายคลึงกันทุกคน ผู้ให้คำปรึกษา/ผู้นำกลุ่ม ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง รับฟังโดยไม่มีเงื่อนไข และกระตุ้นให้นักเรียนสามารถตัดสินใจเลือกแผนการเรียนได้ด้วยตนเอง

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ดำรงธรรม
- นิตยา คชภักดี, สายฤดี วรกิจโกศาธร และมาลี นิสัยสุข. (2535). *ผลของการให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคลที่มีความวิตกกังวลของมารดาที่มีบุตรเจ็บป่วยในหออภิบาลผู้ป่วยเด็กโรคหัวใจ*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน.
- ภมรพรรณ ยุทธยาตร์. (2560). *เอกสารประกอบการสอนรายวิชา 0502334 การให้การปรึกษากลุ่ม*. ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วรรณศา ปลอดโปร่ง. (2555). *ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒปทุมวัน*. นนทบุรี :มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, (2553). *แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนหรือตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2579*. กรุงเทพฯ : พริก หวานกราฟฟิค จำกัด.
- อรุณี คงเกษม. (2557). *โครงการโลกกว้างทางกวีการศึกษาแนะแนวการศึกษาต่อนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. กรุงเทพฯ : สำนักงานเขตวัฒนา

